

linger, hvortil han har Initiativet, og at Danmark vil have en stærk Støtte mod russisk Overvagt i de andre Magters Omsorg for den europæiske Rigevægts Vedligeholdelse. Under de nævnte Forhandlinger vil Familieforhold til Kongehuset, i Forbindelse med Vedkommendes øvrige Stilling til Landet og Folket, uanseet Mangel af et egentligt Retskray, upaatvilelig til enhver Tid beholde stor Vægt.

Hvad Forholdet til Slesvig angaaer, da mene vi, at den ældgamle og i 1721 fornyede Retstilstand, ifølge hvilken Slesvig er et Pertinens til den danske Krone, er den faste Grund, hvorpaa dets Uadskillelighed fra Danmarks Krone hviler, hvorimod Kongelovens Arvesølge, der efter Grundlovens § 4 er foranderlig, som Følge deraf er usikker at bygge paa. Men at denne Arvesølge ikke forandres uden samtidig og paa samme Maade for Danmark og Slesvig, er et besøiet Krav ifølge den gamle Retstilstand, og netop dette er efter Budskabet Kongens Agt og Billie.

Idet vi saaledes ikke have modtaget Hans Majestæts Budskab med den Frygt for dets Følger, som Andre have udtalt, maae vi efter alt Foranførte antage ikke alene, at Rigsdagen bør meddele sit Samtykke til det Kongelige Budskab i det Hele, men at dette Samtykke ikke bør betinges af Forudsætninger, som, netop naar de saaledes fremtraadte, kunde vanskeliggjøre Fremgangen af en Sag, hvis Tilendbringelse i Overensstemmelse med det Kongelige Budskab vi ansee for at være af den allerstørste Vigtighed for Statens saavel ydre som indre Forhold.

Vi kalde ikke i ringeste Tvivl, at Regjeringen, hvis virksomme Bestræbelser have opnaaet, hvad der foreligger Rigsdagen, vil samvittighedsfuldt overveie Indholdet af den i det Kongelige Budskab ommeldte Act, og vil paasee, at Danmarks Krone derved høvdes i det fulde Omfang af dens Rettigheder, der under selvsølgelig indbesattet dens bestandige Ret til det gamle danske Kronland Slesvig (Patent 22de August 1721), og alle de Adkomster, som maatte tilkomme den med Hensyn til det forrige Lehnshertugdømme Hol-

steen, uden at Rigsdagen forsaavidt foreskriver den Veien.

I Overensstemmelse hermed tillade vi os at indstille, at der meddeles et saalydende Svar paa det Kongelige Budskab:

Det har behaget Deres Majestæt at lade forelægge for den nu forsamlede Danske Rigsdag et Kongeligt Budskab af 4de October 1852 angaaende Thronfølgen. Efter paa grundlovmæssig Maade at have taget dette Budskabs Indhold under Overveielse, udtaler den forenede Rigsdag for Deres Majestæt sin Tak og sin Glæde i Anledning af det heldige Udfald af Deres vise Bestræbelser, for at værne om det Danske Monarkies fremtidige Bestaaen i dets hele nuværende Omfang.

Den forenede Rigsdag holder sig overbevist om, at den landsfæderlige Omsorg, der hidtil har ledet Deres Majestæt i dette for hele Statens Vel høift vigtige Anliggende, vil igjennem den Act om Thronfølgen, der vil blive gjort gjældende for det hele danske Monarkie, paa den bedst mulige Maade vaage over, at alle de Rettigheder, som ifølge hvilken som helst Adkomst nu tilkomme den danske Krone eller det danske Kongehus med Hensyn til samtlige Deres Majestæts Scepter underlagte Lande, i Fremtiden ubeelte og usvækkede gaae over paa Enhver, der i Overensstemmelse med Tractaten af 8de Mai 1852 Art. II. og iøvrigt paa forfatningsmæssig Maade kaldes til den danske Throne.

Med denne tillidsfulde Forvisning erklærer den forenede Rigsdag i Genhold til Danmarks Riges Grundlovs § 4,

at den meddeler sit Samtykke til, at Deres Majestæt udsteder en Act, der ordner Thronfølgen for det danske Monarkie i Overensstemmelse med det Kongelige Budskab til Rigsdagen af 4de October s. Aar saaledes, at, saafremt det fra Kong Frederik den Tredie paa Sværd siden nedstammende mandlige Afkom, som ifølge samme Konges under 14de November 1665 givne Kongelov har Arveret til den Danske